

شهادت نامہ

شیخ علی بھسرامی نیکو (ہمدہ)

١. بِسْمِ اللَّهِ الشَّهِيدِ الَّذِي خَلَقَ الَّذِينَ تَعَجَّبَ مِنْ جَهَادِهِمْ مَلَائِكَةُ

المُقَرَّبِينَ فَلَيْسَ لَهُمْ ثَمَنٌ إِلَّا اللَّهُ الشَّهِيدُ

٢. سَلَامُ اللَّهِ الشَّهِيدِ عَلَى مَنْ عَشِقَ الشَّهَادَةَ فَعَانَقَهَا وَأَحْبَبَهَا

بِقَلْبِهِ وَبِأَشْرَاهَا بِجَسَدِهِ وَتَفَرَّغَ لَهَا وَقَرَّ مِنَ الدُّنْيَا وَأَقْبَلَ عَلَى الشَّهَادَةِ

طَوْلَ دَهْرِهِ وَبَكَى لِلْحُسَيْنِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ وَبَدَلَ مُهَجَّتَهُ دُونَهُ فَهُوَ لَا

يُبَالِي عَلَى مَا أَصْبَحَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى عُسْرِ أَمْرِ عَلَى يُسْرِ

٣. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى مَنْ قَالَ لِلْعَطْشَانِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكَ

فَأَفُوزُ فَوْزَ عَظِيمًا

٤. سَلَامُ اللَّهِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَجَمِيعِ

مَنْ عَبَدَ اللَّهَ عَلَيْكَ يَا قَاسِمَ سُلَيْمَانِي مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ

٥. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى جِسْمِكَ وَرُوحِكَ وَنَفْسِكَ وَدَمِكَ وَشَعْرِكَ

وَيَدِكَ وَفِكْرِكَ وَذِكْرِكَ بِكُلِّهَا أَقْبَلْتَ عَلَى اللَّهِ فَصِرْتَ شَهِيدًا أَرَبًا

أَرَبًا فَاشْتَرَاكَ اللَّهُ أَنْتَ تَقُولُ نَحْنُ أُمَّةُ الشَّهَادَةِ نَحْنُ أُمَّةُ مَا مَرَّ الْحُسَيْنُ

۱. به نام خداوند گواه و شاهدهی که خلق کرد انسانهایی را که ملائکه مقربان از جهاد آنها تعجب میکنند پس برای آنها پاداشی جز خداوند وجود ندارد.

۲. سلام خداوند شهید بر کسی که عاشق شهادت شد پس آن را در بر گرفت و شهید زندگی کرد و شهادت را با قلبش دوست داشت و با جسمش با شهادت زندگی کرد و خود را برای شهادت رها نمود و از دنیا فرار کرد و در تمامی دوران زندگی به دنبال شهادت گشت و برای سید الشهداء حضرت حسین گریه کرد و خون درون قلب خود را در مسیر امام حسین بذل نمود پس برای او فرق نمیکند که در دنیا چگونه زیست میکند به سختی یا آسانی زیرا که مسیرش شهادت است.

۳. سلام خدا بر کسی که به صاحب عطش گفت ای پدر بندگی و ای پدر مظلومیت ای اباعبدالله ای کاش با تو بودم و به فوز عظیم نائل میشدم.

۴. سلام خدا و سلام ملائکه مقربین و انبیاء مرسلین و هر کسی که خدا را عبادت کرده بر تو ای قاسم سلیمانی تا مادامی که شب و روز وجود دارد.

۵. سلام خداوند بر جسم و روح و نفس و خون و مو و پوست و دست و فکر و یاد تو ای قاسم سلیمانی به تمام شئونت به خدا روی آوردی پس شهید تکه تکه شدی پس خداوند تمام وجود تو را خرید تو گفתי ما ملت شهادتیم ما ملت امام حسینیم و مولای تو امام حسین

وَقَالَ مَوْلَاكَ الشَّهِيدُ مَنْ كَانَ بَاذِلًا فِينَا مُهْجَتَهُ وَمُوْطَّنًا عَلَيَّ لِقَاءِ اللَّهِ
نَفْسَهُ فَلْيَرْحَلْ مَعَنَا فَالشَّهَادَةُ هُنَيْثَا لَكَ أَنْتَ الَّذِي بَدَلْتَ مُهْجَتَكَ فِي
سَبِيلِ الْحُسَيْنِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَحْيَى بَعْدَ شَهَادَتِكَ مِنْ قِتْلِهَا بَلْ
شَهَادَتِكَ وَلَا دَتَكَ بَلْ حَيَّتْ شَهِيدًا فِي الدُّنْيَا فَصِرْتَ شَهِيدًا

٦. سَلَامُ اللَّهِ عَلَى الْمُقَطَّعِ الْأَعْضَاءِ وَأَعْضَاءِ الْمُقَطَّعِ وَهُوَ إِرْبَاءُ إِرْبَاءً

٧. سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا سُلَيْمَانِي مَشَيْتَ مَشَى الْأَكْبَرِ فَصِرْتَ إِرْبَاءً

إِرْبَاءً وَمَشَيْتَ مَشَى الْعَبَّاسِ فَقُطِعَ يَدُكَ وَمَشَيْتَ مَشَى الْحُسَيْنِ

فَصِرْتَ مُقَطَّعِ الْأَعْضَاءِ بَلْ صَارَ أَعْضَائُكَ مُقَطَّعِ

٨. يَا قَاسِمُ سُلَيْمَانِي أَشْهَدُ أَنَّكَ سُلَيْمَانُ الَّذِي سَخَّرْتَ قُلُوبَ

الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَأَنَّكَ قَاسِمُ الَّذِي قَسَمْتَ الطَّرِيقَ إِلَى

حَقِّ وَبَاطِلِ

٩. أَشْهَدُ بِشَهَادَتِكَ جَرَى دُمُوعَ النَّاسِ بَدَلَ الدُّمُوعِ دَمًا وَإِنَّ

أَعْدَائِكَ خَافَ مِنْ ذِكْرِكَ وَتَصْوِيرِكَ وَقَبْرِكَ

١٠. طُوْنِي لِمَنْ قَتَلُوا فِي تَشْيِيعِ بَدَنِكَ الْمُقَطَّعِ الشَّرِيفِ

فرمود هر که میتواند خون قلب خود را در راه ما بذل کند و در راه لقاء خدا حرکت کند با ما حرکت کند پس ای قاسم سلیمانی شهادت نوش جانت باد ، شهادت میدهم تو بعد از شهادت زنده‌تر از قبل شهادت شدی بلکه شهادت تولد تو بود بلکه شهید زندگی کردی و شهید شدی

۶. سلام خدا بر کسی که اعضایش جدا شد و اعضای جدا شده‌اش قطعه قطعه شد و او تکه تکه و اربا اربا شد

۷. سلام خدا بر تو ای سلیمانی مسیر علی اکبر را پیمودی پس اربا اربا و تکه تکه شدی و مصیر عباس را پیمودی پس دستت جدا شد و مسیر حسین را پیمودی پس اعضای تو قطعه قطعه شد بلکه اعضای قطعه شده‌ی تو نیز جدا جدا شد

۸. ای قاسم سلیمانی شهادت میدهم تو سلیمانی هستی که قلوب مومنین جنی و انسی را تسخیر نموده‌ای و تو قاسمی هستی که مسیر زندگی را به حق و باطل تقسیم نموده‌ای

۹. شهادت میدهم بواسطه شهادت تو مردم بجای اشک چشم خون ریختند و دشمنان تو از یاد و عکس و قبر تو می‌ترسند

۱۰. خوشا بحال کسانی که در تشییع بدن شریف تو گشته شدند

١١. طُوْنِي لِمَنْ قَتَلُوا وَشَهِدُوا حَوْلَ قَبْرِكَ فَالْحِقُوا بِكَ

١٢. طُوْنِي لِأَطْفَالِ جَرَحُوا فِي مَجْلِسِ ذِكْرِكَ وَقَتَلُوا أَهْلَهُمْ جُمْلَةً
فَصَارُوا أَيْتَامًا

١٣. طُوْنِي لِمَنْ ذَكَرَكَ فَبَكَى

١٤. طُوْنِي لَكَ فَإِنَّكَ لَا تُرِيدُ إِلَّا اللَّهَ ، طُوْنِي لَكَ فَإِنَّكَ دَخَلْتَ فِي

الشُّهَدَاءِ ، طُوْنِي لِأَرْضٍ قُتِلَتْ وَدُفِنَتْ فِيهَا

١٥. لَعَلَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِي تُرْجَعُ مَعَهُ إِمَامِي فِي الرَّجْعَةِ

لَعَلَّكَ تُرْجَعُ إِلَى الدُّنْيَا شَاهِرًا سَيْفَكَ ، مُجَرِّدًا قَنَاتَكَ ، مُلَبِّيًا دَعْوَةَ

الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي بِشُعَارِي نِشَارَاتِ الْحُسَيْنِ فَأَوْصِلْ

سَلَامَنَا إِلَى مَوْلَاكَ

١٦. سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آئِمَّتِكَ وَإِمَامِي وَأَصْحَابِي وَزُورِكِ

١٧. أَشْهَدُ أَنَّكَ طَيِّبُ الَّذِي غُسِلَتْ بِدَمِيكَ

١٨. أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُكَ مُخَضَّبًا بِدِمَائِكَ وَمُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكَ

۱۱. خوشا بجال کسانی که در کنار قبر تو کشته و شهید شدند پس به تو ملحق شدند

۱۲. خوشا بجال بچه‌هایی که در مراسم یادبود تو مجروح شدند و تمام خانواده‌های آنها کشته شدند پس یتیم شدند

۱۳. خوشا بجال کسی که تو را یاد نمود و گریه کرد.

۱۴. خوشا بجال تو که غیر از خدا را اراده نکردی، خوشا بجال تو که در جمع شهدا راه یافتی، خوشا بجال زمینی که تو در آن شهید شدی و در آن دفن شدی.

۱۵. شاید تو از اصحاب حسین هستی که با امامت به دنیا رجعت میکنی در حالی که شمشیر و نیزه به دست داری و لیبیک گو به امام خود می‌گویی من طالب خون حسین هستم پس سلام ما را به مولای خود برسان.

۱۶. سلام خدا بر تو و بر امامان تو و بر امام تو و یارانت و زوارت.

۱۷. شهادت میدهم تو پاک و مطهر هستی که با خونت غسل داده شدی.

۱۸. شهادت میدهم خداوند تو را مبعوث مکیند در حالی که به خونهایت رنگین هستی و خدا با دشمنان تو دشمن است.

١٩. أَشْهَدُ أَنَّكَ شَهِيدٌ وَ أَيْمَتُكَ شُهَدَاءُ وَ إِمَامُكَ شَهِيدٌ وَ
رُفَقَائُكَ شُهَدَاءُ وَ أَصْحَابُكَ شَهِيدٌ وَ زُورُكَ شَهِيدٌ وَ مُشَيِّعُكَ
شَهِيدٌ وَ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ وَ قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى وَ لَا
تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَ لَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ
٢٠. أَشْهَدُ أَنَّكَ مُؤْمِنٌ صَادِقٌ مَا عَاهَدَ اللَّهُ عَلَيْكَ فَأَنْتَ مُنْتَظِرٌ فَقَضَى
نَحْبَهُ فَصِرْتَ شَهِيدًا

٢١. أَشْهَدُ أَنَّكَ صَاحِبُ الْعِلْمِ وَ الْعِلْمِ وَ الْعِلْمِ وَ الْعِلْمِ وَ السَّبِيلِ وَ أَنَّ رُفَقَائِكَ
مُؤْمِنُونَ صَالِحُونَ شُهَدَاءُ صَادِقُونَ مُنْتَظِرُونَ الشَّهَادَةَ فَمِنْهُمْ مَنْ
قَضَى نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ

٢٢. أَشْهَدُ أَنَّكَ قَتَلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَنْتَ أَنْصَارُ اللَّهِ فَاللَّهُ نَصْرَكَ

٢٣. أَشْهَدُ أَنَّكَ مُخْلِصٌ طَوْلَ دَهْرِكَ فَجَرَّتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِكَ

إِلَى لِسَانِكَ

۱۹. شهادت میدهم تو شهید هستی و ائمه و امام تو شهید هستند و دوستان تو شهید هستند و یاران تو شهید هستند و زوار تو شهید هستند و کسانی که تو را تشییع نمودند شهید هستند و خداوند فرموده است میندازید کسانی که در راه خدا به قتل رسیدند مرده هستند بلکه در نزد پروردگار زنده هستند و روزی میخورند و خداوند بلند مرتبه فرموده است به کسانی که در راه خدا به قتل میرسند مرده نگوئید بلکه زنده هستند و لکن شما درک آن را ندارید.

۲۰. شهادت میدهم تو مومنی هستی که صادقانه به عهد خود با خدا بودی پس منتظر شهادت بودی و به آن رسیدی و شهید شدی

۲۱. شهادت میدهم تو صاحب علم و علامت و مکتب هستی و دوستان تو مومنین و صالحان و شهدا و راستگویان و منتظران شهادت هستند پس گروهی از آنان به شهادت رسیده و و گروه دیگری نیز منتظر شهادت هستند

۲۲. شهادت میدهم تو در راه خدا به قتل رسیدی پس تو از انصار الله هستی که خدا تو را یاری نمود

۲۳. شهادت میدهم تو در تمام دوران زندگی اخلاص ورزیدی پس خداوند چشمه های حکمت را از قلبت بر زبانت جاری نمود

٢٤. أَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَكَ مُحَمَّدُ الشَّهِيدُ الَّذِي حِينَ أَرَادَ أَنْ كَتَبَ
وَصِيَّتَهُ قَالَ لَهُ عَدُوُّهُ دَعَا الرَّجُلَ إِنَّهُ لَيَهْجُرُ قَدْ غَلَبَ عَلَيْهِ الْوَجَعُ وَ
كَثُرَ اللَّغَطُ فِي ذَلِكَ حَتَّى قَالَ النَّبِيُّ قَوْمُوا عَنِّي لَا يَتَّبِعُنِي عِنْدِي
التَّنَازُعُ وَحَالَ بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَالْكِتَابَةِ وَهُوَ الَّذِي خَالَفَ رَسُولَ
اللَّهِ وَأَحْرَقَ بَيْتَ بِنْتِهِ.

٢٥. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ عَلِيَّ الْمَظْلُومَ الشَّهِيدَ الَّذِي وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَ
رُفِعَ يَدُهُ يَوْمَ الْعَدِيرِ بَأَنَّهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ فَغَضِبَ حَقُّهُ وَأَحْرَقَ بَيْتَهُ وَ
ضُرِبَتْ زَوْجَتُهُ وَسُقِطَ ابْنُهُ وَقُتِلَ فِي الصَّلَاةِ فِي الْمَسْجِدِ فِي
السُّجْدَةِ وَهُوَ صَائِمٌ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فَدُفِنَ لَيْلاً فَخْفِيًّا وَإِنَّكَ مُدَافِعُ
حَرَمِهِ

٢٦. أَشْهَدُ أَنَّكَ تُحِبُّ فَاطِمَةَ الشَّهِيدَةَ الَّتِي مَا زَالَتْ بَعْدَ أَبِيهَا
مُعَصَّبَةً الرَّأْسِ نَاحِلَةً الْجِسْمِ مُنْهَدَّةَ الرُّكْنِ بَاكِيةَ الْعَيْنِ مُحْتَرِقَةً
الْقَلْبَ وَنَالَهَا مِنَ الْقَوْمِ مَا نَالَهَا لَزِمَتِ الْفِرَاشَ وَنَحَلَ جِسْمُهَا وَ
ذَابَ لَحْمُهَا وَصَارَتْ كَالْحَيَالِ وَصَارَتْ عَظْمًا لَيْسَ عَلَيْهَا إِلَّا جِلْدَةٌ

۲۴. شهادت میدهم پیامبر تو حضرت محمد مصطفی شهیدی است که زمانی که میخواست وصیتش را بنویسد دشمن او به او گفت آن مرد را رها کنید، او هذیان میگوید و در آن هنگام سر و صدا بلند شد تا جایی که پیامبر فرمود از اطرف من بلند شوید در نزد من جر و بحث و سر و صدا جایز نیست و آن فرد مانع شد که پیامبر وصیت خود را بنویسد و آن شخص کسی بود که با رسول خدا مخالفت نمود و و خانه دختر پیامبر را آتش زد

۲۵. شهادت میدهم امام تو حضرت علی مظلوم شهیدی است که در کعبه تولد یافت و دستش در روز غدیر بالا برده شد و به عنوان امیر و مولای مومنان نامیده شد پس حق او را غصب کردند و خانه‌اش را آتش زدند و همسر او زدند و پسر او را سقط کردند و او را در نماز در مسجد در حال سجده در ماه رمضان با زبان روزه به قتل رساندند و شبانه او را دفن نمودند و تو مدافع حرمش بودی.

۲۶. شهادت میدهم تو محب حضرت فاطمه شهید بودی فاطمه‌ای که بعد از پیامبر در تمام دوران زندگیش سر خود را بواسطه‌ی ضربه‌ای که به سرش خورده بود از درد بسته بود و جسمش نحیف شده بود و و ارکان وجوش مانند مملویش از بین رفته بود و چشمش گریان بود و و قلبش سوخته بود و و از قوم مسلمان نما مصیباتی به او رسیده بود که در خانه بر روی زمین افتاده بود و زمین گیر شده بود و جسمش نحیف شده بود و گوشت بدنش آب شده بود و

فَقُتِلَتْ شَهِيدَةً وَغُسِلَتْ وَكُهِنَتْ وَدُفِنَتْ لَيْلاً فَإِنَّا عَدُوٌّ لِمَنْ

أَحْرَقَ بَيْتَ فَاطِمَةَ فَقَتَلَهَا وَإِنَّكَ عَزَيْتَ فِي بَيْتِكَ لَهَا

٢٧. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْحَسَنَ الشَّهِيدَ الَّذِي يَخْرُجُ كَيْدُهُ قِطْعَةً

قِطْعَةً مِنَ السَّمِّ الَّذِي أَسْفَاهُ مُعَاوِيَةَ وَقَالَ حِينَ شَهِادَتِهِ لِلْحَسَنِ

لَا يُؤْمَرُ كَيْوَمَكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَزْدَلِفُ إِلَيْكَ ثَلَاثُونَ أَلْفَ رَجُلٍ يَدْعُونَ

أَنَّهُمْ مِنْ أُمَّةٍ جَدْنَا مُحَمَّدٍ صَ وَيَنْتَحِلُونَ دِينَ الْإِسْلَامِ فَيَجْتَمِعُونَ

عَلَى قَتْلِكَ وَسَفْكِ دَمِكَ وَانْتِهَاكِ حُرْمَتِكَ وَسَبِي دَرَارِيِّكَ وَ

نِسَائِكَ وَانْتِهَابِ ثَقَلِكَ فَعِنْدَهَا تَحُلُّ بِنِي أُمَّيَةَ اللَّعْنَةِ وَتُمْطِرُ

السَّمَاءَ رَمَاداً وَدَمًا وَيَبْكِي عَلَيْكَ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّى الْوُحُوشُ فِي

الْقَلَوَاتِ وَالْحَيْتَانِ فِي الْبِحَارِ

٢٨. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْحُسَيْنَ سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ الَّذِي قُتِلَ بِلِذْبِحِ بَل

نُحْرٍ عَطَشَانًا جَائِعًا وَقُطِعَ رَأْسُهُ مِنَ الْقِفَاوْرِ فُجِعَ رَأْسُهُ عَلَى السَّنَانِ فِي

الْبُلْدَانِ

مانند شبه شده بود مانند استخوانی که گوشتی ندارد و تنها پوستی بر استخوان است پس کشته و شهید شد و شبانه غسل داده شد ، شبانه کفن شد و شبانه دفن شد پس ما دشمن کسی هستیم که خانه فاطمه را آتش زد و او را به قتل رساند و تو برای فاطمه در خانهات عزاداری می‌کردی.

۲۷. شهادت می‌دهم امام تو حضرت امام حسن شهیدی است که جگر او تکه تکه شد از سبی که معاویه به او داد و امام حسن هنگام شهادتش به برادر خود امام حسین فرمود: ای ابا عبد الله هیچ روزی مانند روز تو نیست سبی هزار نفر تو را محاصره میکنند و همه ادعا میکنند از امت جد ما محمد می‌باشند و خود را به اسلام نسبت میدهند پس جمع می‌شوند تو را بکشند و خون تو را بریزند و حرمت تو را بشکنند و و اهل عیال تو را به اسارت ببرند و اموال تو را غارت کنند پس در آن هنگام به بنی امیه لعنت خداوند نازل شود پس از آسمان خاکستر و خون ببارد و همه چیز بر تو گریه می‌کنند حتی حیوانات وحشی بیابان و ماهیان دریا

۲۸. شهادت می‌دهم امام تو حضرت حسین سید و آقا و سرور و سالار شهدا است که کشته شد بلکه ذبح شد بلکه نحر شد در حالی که تشنه و گرسنه بود و سر او را از پشت سر جدا نمودند و بر نیزه زده و در شهرها گرداندند

٢٩. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّجَادُ الشَّهِيدُ الْبَاكِي حَتَّى خِيفَ عَلَى عَيْنَيْهِ، وَكَانَ إِذَا أَخَذَ إِنَاءً يَشْرِبُ مَاءً بَكَى حَتَّى يَمْلَأَهَا دَمْعًا، وَقَالَ: وَكَيْفَ لَا أَبْكِي وَقَدْ مُنِعَ أَبِي مِنَ الْمَاءِ الَّذِي كَانَ مُطْلَقًا لِلسَّبَاعِ وَالْوُحُوشِ

٣٠. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْبَاقِرَ الشَّهِيدَ الَّذِي قَالَ لِابْنِهِ يَا جَعْفَرُ، أَوْقِفْ لِي مِنْ مَالِي كَذَا وَكَذَا الْنَوَادِبَ تَتَدُبُّنِي عَشْرَ سِنِينَ بِمَنِيَّ أَيَّامَ مَنِيَّ

٣١. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الصَّادِقَ الشَّهِيدَ الَّذِي أَمَرَ الْمَنْصُورَ اللَّعِينُ أَنْ أَحْرِقَ دَارَهُ فَالْتَمَى النَّارَ فِي دَارِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ فَأَخَذَتِ النَّارُ فِي الْبَابِ وَالدَّهْلِيذِ فَخَرَجَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ يَتَخَطَّى النَّارَ وَيَمْشِي فِيهَا وَيَقُولُ أَنَا ابْنُ أَعْرَاقِ الثَّرَى أَنَا ابْنُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ

٣٢. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْكَاطِمَ الشَّهِيدَ الْمُضْطَّهَدَ بِالظُّلْمِ وَالْمَقْبُورَ بِالْجُورِ وَالْمُعَذَّبَ فِي قَعْرِ السُّجُونِ وَظُلْمِ الْمَطَامِيرِ ذِي السَّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلْقِ الْقَيْودِ وَالْجَنَازَةِ الْمُنَادَى عَلَيْهَا

۲۹. شهادت میدهم امام تو حضرت سجاد شهید گریه کنی هست که از شدت گریه خوف آن رفت که کور شود زمانی که آب میاوردند تا بنوشد آنقدر گریه میکرد که آب با اشک او آمیخته میشد و میفرمود چگونه گریه نکم در حالی که پدر من را از آب منع نمودند در حالی حیوانات درنده و وحشی نیز آب میخوردند

۳۰. شهادت میدهم امام تو حضرت باقر شهیدی هست که به پسر و امام بعد از خود امام جعفر صادق فرمود ده سال در ایام منی در منی از مال من صرف نما تا برایم گریه کنند

۳۱. شهادت میدهم امام تو حضرت صادق شهیدی هست که منصور لعین امر کرد خانه او را آتش بزنند پس آتش در خانه او انداختند و آتش به در و راهروی حضرت سرایت نمود امام صادق ع بیرون آمد و در آتش راه میرفت میفرمود منم پسر اعراق الثری (لقب حضرت اسماعیل) منم پسر ابراهیم خلیل الله (که آتش برای او گلستان شد)

۳۲. شهادت می‌دهم امام تو حضرت کاظم شهیدی است که ظلم فراوان کشید و سالهای عمرش را درون چاله‌ای در زندان بود و ساق پایش با زنجیر خورد شد و جنازه‌اش را چهار نفر برده با خواری حمل کرده و ندا می‌دادند هر که می‌خواهد موسی بن جعفر این امام بی‌دینان را ببیند این

بِذَلِّ الإِسْتِخْفَافِ فَنَادُوا أَلَا مَنْ أَرَادَ أَنْ يَرَى ... ابن ... موسى بن جعفر فليخرج ونودي عليه هذا إمام الرافضة فاعرفوه نعوذ بالله من كلمة الكفر ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد إسلامهم وهموا بما لم ينالوا

٣٣. أشهد أن إمامك الرضا الشهيد الذي قال يا ابن شبيب إن كنت با كيا لشيء فابك للحسين بن علي بن أبي طالب ع فإنه ذبح كما يذبح الكبش وقيل معه من أهل بيته ثمانية عشر رجلاً ما لهم في الأرض شبيهون ولقد بكت السموات السبع والأرضون لقتله وقال إن المحرم شهر كان أهل الجاهلية يحرمون فيه القتال فاستحلت فيه دماؤنا وهتك فيه حرمتنا وسبي فيه ذراريونا ونساؤنا وأضرمت النيران في مضاربتنا وانتهب ما فيها من ثقلنا ولم ترع لرسول الله حرمة في أمرنا إن يوم الحسين أقرح جفوننا وأسبل دموعنا وأذل عزيزنا بأرض كرب وبلاء وأورثتنا الكرب والبلاء إلى يوم الإنقضاء فعلى مثل الحسين فليبك الباكون

است (قلم شرم دارد بنویسد آنچه را که گفتند در متن فارسی و عربی نیاوردیم) به خدا پناه می‌برم از کلمه‌ی کفر و آن‌ها کلمه‌ی کفر گفتند و کافر و مرتد شدند و به آنچه می‌خواستند نرسیدند.

۳۳. شهادت میدهم امام تو حضرت رضای شهیدی است که فرمود فرزند شیب اگر میخواهی بر چیزی گریه کنی بر حسین ابن علی ابن ابی طالب گریه کن بدرستیکه که او را مانند گوسفند ذبح نمودند و به همراه او هجده مرد را به قتل رساندند که برای آنها شبیهی در زمین نبود و هفت آسمان و زمینها برای قتل او گریه کردند و امام رضای شهید فرمودند بدرستیکه ماه محرم ماهی بود که اهل جاهلیت جنگ و کشتن را در آن ماه حرام میدانستند پس در آن ماه حرام ریختن خون ما را حلال دانستند و هتک حرمت کردند و و ذریه رسول الله را به اسارت و بردگی بردند و آتش در خیمه های حضرت افروختند و اموال حضرت را به غارت بردند و حرمت رسول خدا را در رابطه با فرزندانش نگاه نداشتند بدرستیکه روز قتل امام حسین پلکهای ما را از بین برده است و اشکهای ما را روان ساخته است و عزیز ما اهل بیت را در کربلا ذلیل کردند و برای ما تا انتهای عالم سختی و بلا را بجای گذاشتند پس برای حسین باید گریه کنندگان گریه کنند

٣٤. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْجَوَادَ الشَّهِيدَ الَّذِي ضَرَبَ بِيَدِهِ إِلَى الْأَرْضِ
 وَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَأَطَالَ الْفِكْرَ فَقَالَ لَهُ الرِّضَاعُ بِنَفْسِي فَلِمَ
 طَالَ فِكْرُكَ فَقَالَ فِيمَا صُنِعَ بِأُمِّي فَاطِمَةَ أَمَا وَاللَّهِ لَا أُخْرِجَنَّهْمَا ثُمَّ
 لَا أُخْرِقَنَّهْمَا ثُمَّ لَا ذُرِّيَّتَهُمَا ثُمَّ لَا نَسَبَهُمَا فِي الْيَمِّ نَسْفًا فَاسْتَدْنَاهُ وَ
 قَبَّلَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ ثُمَّ قَالَ يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَنْتَ لَهَا يَعْني الْإِمَامَةَ وَسِنَّهُ
 أَقَلُّ مِنْ أَرْبَعِ سِنِينَ

٣٥. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْهَادِيَ الشَّهِيدَ الَّذِي هَجَمُوا دَارَهُ لَيْلًا
 فَحَمِلَ عَلَى حَالِهِ تِلْكَ إِلَى الْمُتَوَكَّلِ وَكَانَ الْمُتَوَكَّلُ جَالِسًا فِي مَجْلِسِ
 الشُّرْبِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ وَالْكَأْسُ فِي يَدِ الْمُتَوَكَّلِ فَأَمَّا رَأَاهُ هَابَهُ وَعَظَّمَهُ
 وَأَجْلَسَهُ إِلَى جَانِبِهِ وَنَاوَلَهُ الْكَأْسَ الَّتِي كَانَتْ فِي يَدِهِ فَقَالَ وَاللَّهِ مَا
 يُخَامِرُ لِحْمِي وَدَمِي قَطُّ

٣٦. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْعَسْكَرِيَّ الشَّهِيدَ الَّذِي قَالَ لِابْنِهِ الْمَهْدِيِّ
 قَبْلَ شَهَادَتِهِ يَا سَيِّدَ أَهْلِ بَيْتِهِ اسْقِنِي الْمَاءَ فَإِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي

۳۴. شهادت میدهم امام تو حضرت جواد شهیدی هست که دستش را به زمین کوبید و سرش را به آسمان بلند نمود و در فکر فرو رفته بود پس امام رضا ع به او فرمود به چه چیزی فکر میکنی؟ فرمود به فکر مصیباتی که به مادرم فاطمه روا داشتند، بخدا قسم آن دو را خارج میکنم و میسوزانم و خاکسترشان را بیاد میدهم و بدریا میریزم.

حضرت رضا او را پیش کشید و پیشانی مبارکش را بوسید، سپس فرمود پدر و مادرم فدایت تو شایسته امامت هستی، و سن حضرت جواد در آن زمان کمتر از چهار سال بود.

۳۵. شهادت میدهم امام تو حضرت هادی شهیدی است که شبانه به خانه حضرت هجوم آوردند و حضرت را با همان لباس منزل به سوی متوکل لعنة الله علیه بردند و متوکل در مجلس شراب بود متوکل چون امام را دید، از عظمت و هیبت امام بی اختیار ایشان را احترام نموده و در کنار خود نشانید و با کمال گستاخی جام شرابی را که در دست داشت به امام علیه السلام تعارف نمود و امام سوگند یاد کرده و فرمود: «گوشت و خون من با چنین چیزی آمیخته نشده است»

۳۶. شهادت میدهم امام تو حضرت عسکری شهیدی است که به فرزندش مهدی قبل از شهادتش فرمود ای آقای اهل بیت به من آب بنوشان من به سمت خدایم رجوع میکنم

٣٧. أَشْهَدُ أَنَّ إِمَامَكَ الْمَهْدِيَّ الشَّاهِدَ الْعَوَامِ مِنَ الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْجَبْرُوتِ وَاللَّاهُوتِ وَهَاهُوتِ الَّذِي قَامَ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَيُنَادِي أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الْإِمَامُ الْقَائِمُ أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ أَنَا الصَّمْصَامُ الْمُنتَقِمُ، أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ قَتَلُوهُ عَطَشَانًا أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ طَرَحُوهُ غُرْبَانًا أَلَا يَا أَهْلَ الْعَالَمِ إِنَّ جَدِّي الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَخَقُوهُ عُدْوَانًا فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مَلِئْتَ ظُلْمًا وَجَوْرًا

٣٨. أَشْهَدُ أَنَّ رُفْقَانِكَ الَّذِينَ بَدَلُوا مَهْجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ

٣٩. أَشْهَدُ أَنَّكَ وَأَصْحَابُكَ مُدَافِعَ حَرَمِ زَيْنَبِ الشَّهِيدَةِ بِنْتِ عَلِيٍّ الَّتِي هِيَ مُمْتَحَنَةٌ فِي تَحْمَلَاتِ الْمَصَائِبِ، الْبَعِيدَةُ عَنِ الْأَوْطَانِ الْمُتَحَيِّرَةُ فِي خَرَابَةِ الشَّامِ الْمُتَحَيِّرَةُ فِي وَقُوفِهَا عَلَى جَسَدِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ وَخَاطَبَتْ جَدَّهَا رَسُولَ اللَّهِ: صَلَّى عَلَيْكَ مَلِيكَ السَّمَاءِ هَذَا حُسَيْنٌ بِالْعِرَاءِ مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ مُقَطَّعُ الْأَعْضَاءِ وَبَنَاتُكَ سَبَايَا وَإِلَى اللَّهِ الْمُشْتَكَى وَقَالَتْ يَا مُحَمَّدُ هَذَا

۳۷. شهادت میدهم امام تو حضرت مهدی شاهد عالم دنیا و برزخ و عقول و اسماء و صفات و ذات خدا است که بین رکن و مقام می ایستد و ندا میدهد ای جهانیان آگاه باشید که منم امام قائم ای اهل عالم آگاه باشید که منم شمشیر انتقام گیرنده ای اهل عالم بیدار باشید که جد من حسین را تشنه کام کشتند. ای اهل عالم بیدار باشید که جد من حسین را برهنه روی خاک افکندند. ای جهانیان آگاه باشید که جد من حسین را از روی کینه توزی پایمال کردند پس خداوند به واسطه‌ی او جهان را پر از عدل و داد مینماید همانگونه که پر از ظلم و جور شده است.

۳۸. شهادت میدهم دوستان تو کسانی هستند که خون داخل قلبشان را در راه حسین بذل نمودند.

۳۹. شهادت میدهم تو و یارانت مدافع حرم زینب شهید دختر علی بودید زینبی که بواسطه‌ی تحمل مصیبت‌های زیادی امتحان شد و از وطن خود دور شد و به اسارت رفت و در خرابه‌ی شام جای گرفت و هنگامی که بالای بدن بی سر برادر خود امام حسین ع رسید حیرت زده شد و به جد خود پیامبر عرضه داشت: درود فرستادند بر تو فرشتگان آسمان این است حسین در بیابان افتاده که باد صبا بر او میوزد که از تنش عمامه و عبا را ربوده اند اعضای او پاره پاره است، و دختران تو اسیر شدند و گله و شکایت به سوی خداست و فرمود ای محمد: سر حسین را از پشت سر بریدند و حسین را افراد زناکار کشتند و با صدای غمناک فرمود: پدرم به قربان آن که با دلی پر اندوه از دنیا رفت، پدرم

حُسَيْنٌ تُسْفَى عَلَيْهِ رِيحُ الصَّبَا مَجْدُودُ الرَّاسِ مِنَ الْقَفَا قَتِيلُ أَوْلَادِ
الْبَغَايَا وَقَالَتْ بِصَوْتِ حَزِينٍ: يَا أَبِي مِنْ نَفْسِي لَهُ الْفِدَاءُ يَا أَبِي الْمَهْمُومِ
حَتَّى قَضَى، يَا أَبِي الْعَطْشَانَ حَتَّى مَضَى يَا أَبِي مَنْ شَيْبَتُهُ تُقَطِّرُ بِالْذِمَاءِ
وَبَكَتْ عَلَى جَسَدِ أَخِيهَا بَيْنَ الْقَتْلَى، حَتَّى بَكَى لِبُكَائِهَا كُلُّ عَدُوٍّ
وَصَدِيقٍ، وَصَارَتْ أَسِيرًا بِيَدِ الْأَعْدَاءِ وَرَكِبَتْ بَعِيرًا بَغَيْرِ وِطَاءِ

٤٠. أَشْهَدُ أَنَّكَ وَأَصْحَابُكَ مُدَافِعُ حَرَمِ رُقَيْةَ الشَّهِيدَةِ بِنْتِ الْحُسَيْنِ
الَّتِي قَالَتْ بِرَأْسِ أَبِيهَا: يَا أَبَتَاهُ! مَنْ ذَا الَّذِي خَضَبَكَ بِدِمَائِكَ؟ يَا
أَبَتَاهُ! مَنْ ذَا الَّذِي قَطَعَ وَرِيدَكَ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ ذَا الَّذِي آيَمَنَى عَلَيَّ
صِغَرِ سِنِّي؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ بَقِيَ بَعْدَكَ نَرْجُوهُ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ لِيَلْتِمَةَ
حَتَّى تَكْبُرَ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ لِلنِّسَاءِ الْحَاسِرَاتِ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ لِلرَّامِلِ
الْمُسْبِيَّاتِ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ لِلْعُيُونِ الْبَاكِيَّاتِ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ
لِلضَّائِعَاتِ الْعَرَبِيَّاتِ؟ يَا أَبَتَاهُ! مَنْ لِلشُّعُورِ الْمُنْشَرَّتِ؟ يَا

فدای کسی که لب تشنه شهید شد پدرم به قربان کسی از محاسنش خون می چکد و بر بدن برادرش در میان کشتگان گریه کرد تا آنجا که از گریه او هر دشمن و دوستی گریه کرد و زینبی که در دست دشمن اسیر شد و او را بر شتر بی جهاز سوار نمودند.

۴۰. شهادت میدهم تو مدافع حرم رقیه شهید دختر حسینی بودی که به سر پدرش فرمود: پدر جان، چه کسی تو را با خونت خضاب کرد! ای پدر چه کسی رگهای گردنت را برید! ای پدر، چه کسی مرا در کودکی یتیم کرد! پدر جان، بعد از تو به که امید وار باشیم؟ پدرجان، این دختر یتیم را چه کسی نگهداری و بزرگ کند! پدر جان زنان بی پوشش چه کنند؟ پدرجان زنان اسیر و سرگردان کجا بروند؟ پدر جان چه کسی چشمان گریان را چاره ساز است؟ پدر جان چه کسی یار و یاور غریبان بی پناه است؟ پدر جان چه کسی پریشان مویی ما را سامان می بخشد؟ پدر جان بعد از تو چه کسی با ماست؟ وای بر ما بعد از تو وای از غریبی! پدر جان کاش فدایت می شدم. پدر جان ای کاش پیش از این نابینا می شدم و تو را اینگونه نمی دیدم. پدر جان کاش پیش از این در خاک

أَبْتَاهُ! مَنْ بَعْدَكَ وَاحْيَيْتَنَا! يَا أَبْتَاهُ! مَنْ بَعْدَكَ وَاعْرَبْتَنَا! يَا أَبْتَاهُ!
لَيْتَنِي كُنْتُ الْفَدَى، يَا أَبْتَاهُ! لَيْتَنِي كُنْتُ قَبْلَ هَذَا الْيَوْمِ عُمِيًّا. يَا
أَبْتَاهُ! لَيْتَنِي وَسَدْتُ الثَّرَى وَلَا أَرَى شَيْبَكَ مُخَضَّبًا بِالِدِّمَاءِ. ثُمَّ إِنَّهَا
وَضَعَتْ فَمَهَا عَلَى فَمِهِ الشَّرِيفِ، وَبَكَتْ بُكَاءً أَشَدِّدًا حَتَّى غَشِيَ
عَلَيْهَا، فَلَمَّا حَرَّ كُوهَا، فَأَذَابَهَا قَدْ فَارَقَتْ رُوحَهَا الدُّنْيَا

٤١. يَا قَاسِمَ سَلِيمَانِي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَرَّ مِنَ الْمَوْتِ إِلَى الشَّهَادَةِ فَذَبَحْتَ
الْمَوْتَ فَوَصَلَ إِلَى الشَّهَادَةِ فَأَنْتَ حَيٌّ عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبُّكَ أَحَاطَ بِكُلِّ
شَيْءٍ وَأَشْهَدُ أَنَّ الشَّهَادَةَ لَيْسَتْ الْمَوْتُ وَإِنِّي عَلِمْتُ إِنْ لَمْ شَهِدْتُ
مِثُّ فَاخْتَرْتُ الشَّهَادَةَ

٤٢. أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ وَظُلِمْتَ وَلَمْ يَجْرِ الْجَوْرُ عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
أَسَّسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَى مَوْلَاكَ الْحُسَيْنِ وَأُمَّهُ وَجَدَّهُ
٤٣. قَتَلُوكَ وَ لَمْ يَرْفَعُوا رَأْسَكَ عَلَى السَّنَانِ السَّلَامُ عَلَى الرَّاسِ
الْمَرْفُوعِ

خفته بودم و محاسنت را آغشته به خون نمی دیدم. سپس لب ها را بر لب های پدرش امام حسین نهاد و چنان گریست که همان لحظه بیهوش شد و وقتی او را حرکت دادند دریافتند که از دنیا رفته است.

۴۱. قاسم سلیمانی شهادت میدهم تو از مرگ به سمت شهادت فرار کردی پس مرگ را ذبح نمودی و به مقام شهادت رسیدی پس تو در نزد پروردگارت زنده هستی و خدای تو بر همه چیز احاطه دارد و شهادت میدهم شهادت مرگ نیست بی مرگی است و من فهمیدم اگر شهید نشوم میمیرم پس شهادت را انتخاب کردم

۴۲. شهادت میدهم تو کشته شدی و ظلم شدی ولی بر تو جور نشد و خدا لعنت کند امتی را که پایه و اساس ظلم و جور را بر مولای تو حسین و مادرش و جدش بنا گذاشتند

۴۳. قاسم سلیمانی تو را کشتند ولی سر تو را بر نیزه نزدند سلام بر سری که بر نیزه رفت

٤٤. قَتَلُوكَ وَ لَمْ يَمْنَعُوكَ مِنَ الْمَاءِ وَالطَّعَامِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِيدِ

الْجَائِعِ الْعَطْشَانَ

٤٥. قَتَلُوكَ وَ لَمْ يَقُولُوا إِنَّكَ خَرَجْتَ مِنَ الْإِسْلَامِ وَ اسْتَحَلَّتْ دَمُكَ

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي قَالَ لَهُ خَرَجَ مِنْ دِينِ جَدِّهِ فَدَمُهُ حَلَالٌ وَ
أَشَارَ بِرَأْسِهِ عَلَى السَّنَانِ وَقَالُوا هَذَا رَأْسُ خَارِجِي.

٤٦. قَتَلُوكَ وَ لَمْ يَطْرَحُوا بَدَنَكَ فِي الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَى الَّذِي يُطْرَحُ

عَلَى الْأَرْضِ تُسْفَى عَلَيْهِ رِيحُ الصَّبَا

٤٧. قَتَلُوكَ وَ صَلَّوْا عَلَيْكَ الْأَكْبَابِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ الَّذِي قُتِلَ وَ

لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ وَقَالُوا إِنَّهُ خَارِجِي وَ لَا صَلَوةَ عَلَى خَارِجِي

٤٨. قَتَلُوكَ وَ دَفَنُوكَ الْأَكْبَابِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ دَفَنَهُ أَهْلُ الْقُرَى

٤٩. أَشْهَدُ أَنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ جَرَى الظُّلْمَ وَ الْجَوْرَ عَلَى الْحُسَيْنِ قُتِلَ

أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عَمْرَتْهُ، وَ سُبِيَ نَسَاؤُهُ وَ

صَبِيَّتُهُ، وَ دَارُوا بِرَأْسِهِ فِي الْبُلْدَانِ مِنْ فَوْقِ عَامِلِ السَّنَانِ، وَ هَذِهِ

الرِّزْيَةُ الَّتِي لَيْسَ مِثْلَهَا رِزْيَةٌ وَقَالَ السَّجَادُ الشَّهِيدُ ع

۴۴. قاسم سلیمانی تو را کشتند ولی تو را از آب و غذا منع نکردند سلام بر شهید گرسنه و عطشان و تشنه

۴۵. قاسم سلیمانی تو را کشتند ولی نگفتند تو از اسلام خارج شده-ای و خونت حلال است سلام بر حسینی که حکم کردند او از دین جدش خارج شده پس خونش حلال است و به سر او بر روی نیزه اشاره کرده و گفتند این سر خارجی است.

۴۶. قاسم سلیمانی تو را کشتند و بدنت را در بیابان رها نکردند سلام بر کسی که بدنش را در بیابان رها کردند و باد بر آن بدن میوزید

۴۷. قاسم سلیمانی تو را کشتند و بر تو بزرگان نماز خواندند سلام بر حسینی که او را کشتند و بر او نماز نخواندند و گفتند او خارج از اسلام است و نماز بر خارجی روا نیست

۴۸. قاسم سلیمانی تو را کشتند و بزرگان دفنت کردند سلام بر حسینی که اهل بادیه دفنش کردند

۴۹. شهادت میدهم گروه شیطانی بر حسین ظلم و جور کردند حضرت حسین و عترتش را کشتند و اهل و عیال او را به اسارت بردند و سر او را به نیزه زده و در میان شهرها گرداندند و این مصیبتی است که مثل آن مصیبتی نمیباشد امام سجاد شهید فرمودند :

أَصَبَحْنَا مَطْرُودِينَ مُشَرَّدِينَ مَذُودِينَ وَ شَاسِعِينَ عَنِ
الْأَمْصَارِ، كَأَنَّا أَوْلَادُ تَرْكِ وَكَأَبُلٍ، مِنْ غَيْرِ جُرْمٍ اجْتَرَمْنَاهُ وَلَا
مَكْرُوهٍ إِرْتَكَبْنَاهُ وَاللَّهُ لَوْ أَنَّ النَّبِيَّ تَقَدَّمَ إِلَيْهِمْ فِي قِتَالِنَا كَمَا تَقَدَّمَ
إِلَيْهِمْ فِي الْوَصَايَةِ بِنَا لَمَا زَادُوا عَلَيَّ مَا فَعَلُوا بِنَا

٥٠. أَظْلَمُ قَتْلُ الْحُسَيْنِ وَالْجَوْرُ وَضَعُ رَأْسِهِ عَلَى الْقَنَاةِ

٥١. الظلمُ ذبحُهُ وَالْجَوْرُ رُكُوبُ الْفَرَسِ عَلَى بَدَنِهِ الشَّرِيفِ

٥٢. الظلمُ نَحْرُهُ وَ الْجَوْرُ ضَرْبُ سَفْتَاهُ الَّذِي قَرَأَ الْقُرْآنَ

بِالْقَضِيبِ

٥٣. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ قَطْعُ رَأْسِهِ مِنَ الْقَفَا فَقَتَلُوهُ قَتْلَةَ صَبْرٍ

٥٤. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ ضَرْبُ بَدَنِهِ بِالْعَصَا حَتَّى شَرِكَ فِي قَتْلِهِ

٥٥. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ تَقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ بِقَتْلِهِ

٥٦. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ حُكْمٌ يُخْرُجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ فَدَمُهُ حَلَالٌ

ما صبح کردیم در حالی که رانده شدیم، از هم پراکنده شدیم و از وطن خود دور افتادیم، گویا ما فرزندان ترك و كابل بودیم، بدون آنكه جرمی کرده یا ناپسندی مرتكب شده باشیم با ما چنین كردند بخدا سوگند كه اگر رسول خدا به جای آن سفارشها، به جنگ با ما فرمان می داد، بیش از این نمی توانستند کاری انجام دهند

۵۰. شهادت میدهم ظلم كشتن حسین بود و جور این بود كه سر او را به نيزه زدند

۵۱. ظلم این بود كه او را ذبح كردند و جور این بود كه اسب بر بدن شریف او تاختند

۵۲. ظلم این بود كه او را نحر كردند و جور این بود كه لبهای قرآن خوان او را با چوب زدند

۵۳. ظلم این بود كه او را كشتند و جور این بود كه سر او را از پشت سر بردند و او را جرعه جرعه به قتل صبر كشتند

۵۴. ظلم این بود كه او را كشتند و جور این بود پیر مردان با عصا به بدن بی جان او با عصا ضربه زدند

۵۵. ظلم این بود او را كشتند و جور این بود به با قتل او گفتند به خدا نزدیک میشویم

۵۶. ظلم این بود كه او را كشتند و جور این بود كه گفتند از اسلام خارج شده و خونش حلال است

٥٧. الظلمُ قتلُهُ وَالْجَوْرُ مَنْعُهُ مِنَ الْمَاءِ إِذْ قَالَ وَمَاتِي غَيْرُ هَذَا الطِّفْلُ
وَهُوَ يَتَلَطَّى عَطْشًا فَأَسْقَوْهُ شُرْبَةً مِنَ الْمَاءِ يَا قَوْمِ إِنْ لَمْ تَرَ حُمُونِي
فَارْحَمُوا هَذَا الطِّفْلَ فَرَمَاهُ رَجُلٌ مِنْهُمْ بِسَهْمٍ فذَبَحَهُ فذَبِحَ الطِّفْلُ مِنَ
الْأُذُنِ إِلَى الْأُذُنِ

٥٨. الظلمُ قَتْلُ عَلِيٍّ الْأَصْغَرِ وَالْجَوْرُ اخْرَاجُ الْأَصْغَرِ مِنَ الْقَبْرِ وَقَطْعُ
رَأْسِهِ وَحَمْلُ رَأْسِهِ عَلَى الْقَنَاةِ

٥٩. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ تَقْطِيعُ رَأْسِهِ وَأَصْبَعِهِ وَأَعْضَائِهِ

٦٠. الظلمُ قَتْلُهُ وَالْجَوْرُ احْرَاقُ خِيَامِهِ

٦١. الظلمُ قَطْعُ رَأْسِهِ وَالْجَوْرُ حَمْلُ الرَّأْسِ إِلَى يَزِيدٍ وَصَبُّ الْخَمْرِ عَلَى
رَأْسِهِ وَضَرْبُهُ بِالْقَضِيبِ ثَنَائِيهِ

٦٢. الظلمُ ظُلْمٌ وَالْجَوْرُ ظُلْمٌ الَّذِي أَحْرَقَ الْقَلْبَ

٦٣. يَا قَاسِمَ سَلِيمَانِي أَحْرَقْ قُلُوبُنَا قَتْلُ زُورِكِ وَقَتْلُ الْأَطْفَالِ حَوْلَ
قَبْرِكَ وَمَزَارِكِ الشَّرِيفِ

۵۷. ظلم این بود او را کشتند و جور این بود که او را از آب منع کردند زمانی که علی اصغر را که تلظی میکرد بر روی دستانش گرفت و فرمود به این طفل آب دهید اگر بر من رحم نمیکنید بر این شش ماهه رحم کنید پس حرمله با تیر سه شعبه طفل را زد پس طفل بر روی دستان حسین گوش تا گوش ذبح شد
۵۸. ظلم کشتن علی اصغر بود و جور این بود که علی اصغر را از قبر بیرون کردند و سر او را بردند و بر روی نیزه زدند
۵۹. ظلم کشتن حسین بود و جور جدا کردن سر و انگشت و اعضای حسین بود
۶۰. ظلم این بود که حسین را کشتند و جور این بود که در خیمه حضرت آتش افروختند.
۶۱. ظلم این بود که سر حسین را قطع نمودند و جور این بود که سر او را برای یزید بردند و آن لعین شراب را بر روی سر میریخت و لبه‌های قرآن خوان حضرت را با چوب میزد
۶۲. ظلم ظلم است و جور ظلمی است که جگر را آتش میزند
۶۳. قاسم سلیمانی قلب ما آتش گرفته بواسطه‌ی کشته شدن زوارت به واسطه کشته شده بچه های زائرت

٦٤. يَا أَعْدَاءَ اللَّهِ أَقْتُلُونَا فَإِنَّ حَيَاتِنَا بِالشَّهَادَةِ رَبُّنَا الشَّهِيدَ أَيْمَنَّا
شُهَدَاءَ آمَانَا الشَّهَادَةِ فَإِنَّ الشَّهَادَةَ لَيْسَتْ الْمَوْتِ بَلِ الْحَيَاةِ فَإِنَّ
الشَّهِيدَ وَصَلَ إِلَى حَيٍّ لَا يَمُوتُ وَمَنْ لَمْ يَصِلِ الشَّهَادَةَ فَهُوَ مَيِّتٌ
يَتَحَرَّكَ

٦٥. اللَّهُمَّ قَاسِمِ سَلِيمَانِي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ نَاصِيَتُهُ
بِيَدِكَ تَخَلَّى مِنَ الدُّنْيَا مَقْتُولًا وَاحْتِاجَ إِلَى مَا عِنْدَكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ
خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ وَانْفَقَرِ إِلَى رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا خَيْرًا وَ
أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ قَوْلُهُ مَا تَوَلَّى وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ اللَّهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ
فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلَى عَقْبِهِ فِي الْعَابِرِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
صِلْ وَحَدَاتَهُ وَأَنْسَ وَحَشَّتَهُ وَأَسْكِنِ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تُغْنِيهِ
عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ

٦٦. وَيْلٌ عَلَى مَنْ قَتَلَهُ فَإِنَّا لَا نَعْلَمُ إِلَّا أَنَّهُ عَدُوُّكَ وَلِرَسُولِكَ اللَّهُمَّ
فَاحْشُ جَوْفَهُ نَارًا وَقَبْرَهُ نَارًا وَعَجِّلْهُ إِلَى النَّارِ فَإِنَّهُ كَانَ يَتَوَلَّى أَعْدَاءَكَ وَ
يُعَادِي أَوْلِيَاءَكَ وَبُغِضُ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ ضَيِّقْ عَلَيْهِ قَبْرَهُ

۶۴. ای دشمنان خدا بکشید ما را بدرستیکه زندگی حقیقی ما با شهادت است ، خدای ما شهید ، ائمه ما شهید ، آرزوی ما شهادت بدرستیکه که شهادت مرگ نیست بی مرگیست بدرستیکه شهید به مقام حی لا یموت میرسد و کسی که به شهادت نرسد او مرده‌ای است که حرکت میکند

۶۵. خدایا قاسم سلیمانی بنده تو و فرزند بنده تو و فرزند کنیز توست، امور او دست توست ، از دنیا به سمت تو آمده در حالی گشته شده است ، و نیازمند توست ، به پیشگاه تو آمده و مهمان تو است ، و تو بهترین مهمان نواز هستی و فقیر رحمت تو میباشی ، خدایا ما از او جز خوبی نمی‌دانیم و تو از ما به او داناتری، پس عهده دار او باش و او را با آنکس که او را دوست داشته محشورش بفرما ، ای پروردگار عالمیان او را نزد خود در بالاترین جایگاه‌ها در اعلی‌علین قرارش ده و بر خاندانش در میان زندگان جانشین او باش ، خدایا در تنهائیش بر او درود فرست ، و در وحشتش اینس و مونس او باش ، و او را در رحمت خود سکنی بده رحمتی که از هر رحمت بی‌نیاز باشد.

۶۶. آتش جهنم بر کسی که او را کشت پس ما از دشمن او این را میدانیم که دشمن تو و دشمن پیامبرت است ، خدایا شکم و قبر قاتل او را پر از آتش نما و او را به سرعت به جهنم بینداز ، قاتل او دوست دشمنان تو و دشمن دوستان توست ، و با اهل بیت عصمت و طهارت دشمنی نموده است ، خدایا قبر او تنگ نما

٦٧. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَشْهَدُ أَنَّ الرَّسُولَ قَالَ كُلُّ نَفْسٍ وَ

نَفْسٍ آتَى وَأَشْهَدُ أَنَّ قَاسِمَ سَلِيمَانِي كَانَ تَقِيًّا وَتَقِيًّا

٦٨. اللَّهُمَّ انصُرْنَا عَلَى أَعْدَائِنَا وَاجْعَلْنَا مِنَ التَّقِيَاءِ وَالْأَتْقِيَاءِ وَ

الشُّهَدَاءِ وَارْحَمْ أَمْوَالَنَا وَاجْعَلْ لَنَا لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ لَا

أَقُولُ شَيْئًا إِلَّا أَعْتَقِدُ بِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَوَاقِبَ أُمُورِنَا السَّهَادَةَ وَارزُقْنَا

الرَّجْعَةَ وَالظُّهُورَ وَالْفَرَجَ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تَنْصُرُهُ اللَّهُمَّ عَجِّلْ لَوْلِيكَ

الْفَرَجَ

٦٩. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ وَصَفْتَهُمْ فِي كِتَابِكَ بِأَنَّهُمْ فَسَوْفَ

يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

٧٠. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ قُلْتَ فِي حَقِّهِمْ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ

أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادَنَا أُولَى بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَ

كَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

۶۷. خدایا بر محمد و آل محمد درود فرست و من شهادت میدهم که پیامبر خدا فرموده است که هر اهل تقوی و پاکیزه ای آل من است و من شهادت میدهم قاسم سلیمانی تقی و نقی و با تقوی و پاکیزه است.

۶۸. خداوندا ما را بر دشمنانمان یاری فرما و ما را از پاکان و نقباء و متقیان و شهداء قرار بده و بر گذشتگان ما رحم بفرما و برای ما یاد خوب در آیندگان قرار بده و خدایا هدهد چیزی نگفت مگر آنچه بدان اعتقاد داشت خداوندا عاقبت ما را ختم به شهادت بگردان و روزی ما بفرما رجعت و ظهور و فرج امام زمان عج را و قرار بده ما را جزو کسانی که او را یاری میکنیم **اللَّهُمَّ عَجِّلْ**

لَوْلِيكَ الْفَرَج

۶۹. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در وصف آنها در کتابت فرموده‌ای: به زودی خدا گروهی را می آورد که آنان را دوست می دارد و آنان او را دوست دارند با مؤمنان فروتن و بر کافران سرفرازند در راه خدا جهاد می کنند و از سرزنش هیچ ملامتگری نمی ترسند این فضل خداست آن را به هر که بخواهد می دهد و خدا گشایشگر داناست

۷۰. پس آنگاه که وعده نخستین آن دو فرا رسد بندگانی از خود را که سخت نیرومندند بر شما محمودیان می گاریم تا میان خانه هابه جستجو درآیند و این تمهید تحقق یافتنی است

٧١. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ وَصَفَهُمُ الْإِمَامُ الْبَاقِرُ الشَّهِيدُ: كَأَنِّي
 بِقَوْمٍ قَدْ خَرَجُوا بِالْمَشْرِقِ يَطْبُؤُونَ الْحَقَّ فَلَا يُعْطَوْنَهُ ثُمَّ يَطْبُؤُونَهُ فَلَا
 يُعْطَوْنَهُ فَإِذَا رَأَوْا ذَلِكَ وَضَعُوا سِيوفَهُمْ عَلَى عَوَاتِقِهِمْ فَيُعْطُونَ مَا سَأَلُوهُ
 فَلَا يَقْبَلُونَهُ حَتَّى يَقُومُوا وَلَا يَدْفَعُونَهَا إِلَّا إِلَى صَاحِبِكُمْ قَتْلَاهُمْ
 شُهَدَاءُ أَمَا إِنِّي لَوَأَدْرَكْتُ ذَلِكَ لَأَسْتَبْقِيَتْ نَفْسِي لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ.
 ٧٢. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ قَالَ الْإِمَامُ عَلَى الشَّهِيدِ فِي حَقِّهِمْ:
 أَلَا يَا أَبِي وَامِّي هُمُ مِنْ عِدَّةِ أَسْمَاءُ وَهُمْ فِي السَّمَاءِ مَعْرُوفَةٌ وَفِي الْأَرْضِ
 مَجْهُولَةٌ

٧٣. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ قَالَ فِي حَقِّهِمْ رَسُولُ اللَّهِ مُحَمَّدٌ
 الشَّهِيدُ يَخْرُجُ نَاسٌ مِنَ الْمَشْرِقِ فَيُوطِئُونَ لِلْمَهْدِيِّ
 ٧٤. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ قَالَ الْإِمَامُ عَلَى الشَّهِيدِ فِي حَقِّهِمْ
 سَتَأْتِي النَّجْدَةَ مِنَ الْعِرَاقِ كُتِبَ عَلَى رَايَاتِهَا الْقُوَّةُ وَتَشْتَرِكُ الْعَرَبُ
 وَالْإِسْلَامُ كَافَّةً لِتُخَلَّصَ فِلِسْطِينَ، مَعْرِكَةٌ وَآيَةٌ مَعْرِكَةٌ؟ فِي جُلِّ الْبَحْرِ
 تَخُوضُ النَّاسُ فِي الدِّمَاءِ وَيَمْشِي الْجَرِيحُ عَلَى الْقَتِيلِ... وَإِيْمُ اللَّهِ
 يُذِجُونَ دَبِجَ النَّعَاجِ حَتَّى لَا يَبْقَى يَهُودِيٌّ فِي فِلِسْطِينَ

۷۱. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در حق آنها امام باقر شهید فرموده است :
گویا می بینم که مردمی در شرق قیام کرده حق را طلب می کنند به آنها نمی دهند، دوباره
حق را می طلبند به آنها داده نمی شود وقتی مردم اوضاع را چنین دیدند شمشیرهای خود
را بر شانه ها می گذارند و سردمداران حکومت حاضر می شوند حق آنها را بدهند که
دیگر مردم قبول نمی کنند تا اینکه قیام می کنند و حکومت تشکیل می دهند و این
پیروزی و حکومت را جز به صاحب شما امام زمان (عج) تحویل نمی دهند کشته های آنها
شهید می باشند آگاه باشید اگر من شخصاً آن زمان را درک کنم خود را برای صاحب
این امر نگه می دارم

۷۲. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در حق آنها امام علی شهید فرموده است :
پدر و مادرم فدای گروهی که اسامی آنها در آسمانها معروف و در زمین ناشناخته
هستند

۷۳. خداوندا ما را از قومی قرار بده که رسول الله شهید در حق آنها فرموده است :
قومی از مشرق خارج میشوند و زمینهای حکومت مهدی را آماده میکنند

۷۴. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در حق آنها امام علی شهید فرموده است : به
زودی نیروئی اهل کارزار از عراق حرکت می کنند، که بر پرچمهای آنان کلمه «قوة»
نوشته شده است، و اسلام و عرب باهم متحد و شریک می شوند، و همه حرکت
می کنند برای آزادی فلسطین، معرکه و میدان کار زاری بر پا خواهد شد چه
معرکه ای؟! که در کنار دریا مردم در خون فرو رفته و شنا می کنند، و مجروحین از
روی بدن کشته شدگان راه می روند قسم به خدا که همه یهودیان را چون گوسفند سر
می برند تا اینکه يك یهودی هم در فلسطین باقی نمی ماند

٧٥. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِ رَجُلٍ الَّذِي قَرَسَ رَسُولُ اللَّهِ فِي حَقِّهِمْ: يَخْرُجُ
رَجُلٌ مِنْ وَوَلَدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ مِنْ قِبَلِ الْمَشْرِقِ، لَوْ اسْتَقْبَلَتْهُ
الْجِبَالُ لَهَدَّهَا وَاتَّخَذَ فِيهَا طُرُقًا

٧٦. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ قَالَ عَلَى الشَّهِيدِ فِي حَقِّهِمْ كَأَنِّي
بِالْعَجْمِ فَسَاطِيطُهُمْ فِي مَسْجِدِ الْكُوفَةِ يُعَلِّمُونَ النَّاسَ الْقُرْآنَ كَمَا أَنْزَلَ

٧٧. اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ قَالَ الْإِمَامُ الصَّادِقُ الشَّهِيدِ فِي حَقِّهِمْ
ثُمَّ يَطْهَرُ بِأَصْحَابِهِ فَيَفْتَحُ اللَّهُ لَهُ الْحِجَازَ، وَيَخْرُجُ مَنْ كَانَ فِي السُّجُونِ مِنْ
بَنِيهَا شِمِ، وَيَسِيرُ حَتَّى يَنْزِلَ بَيْتَ الْمُقَدِّسِ

٧٨. اللَّهُمَّ اجْعَلْ قَوْمًا قَوْمًا الَّذِي قَالَ الْإِمَامُ الْكَاطِمُ الشَّهِيدِ فِي حَقِّهِمْ
رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ قَوْمٍ يُدْعَوُ النَّاسُ إِلَى الْحَقِّ يَجْتَمِعُ مَعَهُ قَوْمٌ كَثِيرٌ مِنَ الْحَدِيدِ لَا
تُرْزَلُهُمُ الرِّيَّاحُ الْعَوَاصِفُ وَلَا يَمْلُونَ مِنَ الْحَرْبِ وَلَا يَجْبُونُ وَعَلَى اللَّهِ
يَتَوَكَّلُونَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

۷۵. خداوندا ما را از یاران مردی قرار بده که رسول الله شهید در حق آنها فرموده است :
مردی از اولاد حسین علیه السلام از جانب مشرق قیام می‌کند که اگر کوه‌ها در مقابل او قد
علم کنند همه آنها را نابود می‌کند، و از درون آنها راه باز می‌نماید و بحرکت خود ادامه می‌هد
۷۶. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در حق آنها امام علی شهید فرموده است : گویا
می‌بینم که مردانی از ایران در مسجد کوفه چادرهای پشمی زده‌اند جمع می‌شوند، و مردم عرب
را قرآن درس می‌هند، بمان گونه که نازل شد
۷۷. خداوندا ما را از قومی قرار بده که در حق آنها امام صادق شهید فرموده است : آنگاه
امام زمان (عج) با یاران خود قیام می‌کند و خداوند حجاز را برای او فتح می‌نماید، که بنی‌هاشم
زندانی را آزاد می‌کند و به حرکت خود ادامه می‌دهد تا آنکه وارد بیت المقدس می‌شود.
۷۸. خداوندا ملت ما را ملتی قرار بده که امام کاظم شهید در حق آنها فرموده
است مردی از اهل قم مردم را به سوی حق دعوت می‌کند و قومی گرداگرد او
جمع می‌شوند به صلابت پاره‌های فولاد، تندبادها آنها را به لرزه در نمی‌آورد و از
جنگ خسته نمی‌شوند و ترس به خود راه نمی‌دهند و بر خدا توکل می‌کنند و
سرانجام، پیروزی از آن متقین است.

زيارت شهدا

السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى
مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الْمُؤْمِنُونَ؛ السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ الْإِيمَانِ وَالتَّوْحِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ وَأَنْصَارَ رَسُولِهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ اخْتَارَكُمْ
لِدِينِهِ وَاصْطَفَاكُمْ لِرَسُولِهِ؛ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَدْ جَاهَدْتُمْ فِي
اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دِينِ اللَّهِ وَعَنْ نَبِيِّهِ؛ وَجَدْتُمْ
بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قَاتَلْتُمْ عَلَى مِنْهَاجِ رَسُولِ اللَّهِ؛
فَجَزَاكُمْ اللَّهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَ
عَرَفْنَا وَجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَمَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ

التَّيِّبِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ
أُولَئِكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللَّهِ وَأَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ
حَارَبَ اللَّهَ وَأَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ آتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِرًا وَمُحَقِّقًا
عَارِفًا وَبِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ مُتَقَرِّبًا وَبِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ
الْأَعْمَالِ وَمَرْضَى الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَ
رَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَى مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَغَضَبُهُ وَ
سَخَطُهُ اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَبَثِّنِي عَلَى قَصْدِهِمْ وَ
تَوَفَّنِي عَلَى مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرٍّ
دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لِأَحْقُونَ

چاپ این نسخه توسط بانی محترم خانم معصومه آزادیگانه انجام شده است و زمانی که از ایشان سوال کردم به چه نیتی انجام میدهید فرمودند به نیت چهارده معصوم ، خداوند اموات ایشان را مشمول رحمت خود گرداند ، دوستانی که میخواهند در چاپ این اثر ما را یاری فرمایند به شماره بنده پیامک دهند بعد از چاپ به آدرس شما ارسال میشود و شما آن را پخش مینمایید . التماس دعا اللهم عجل لولیک الفرج
مولف شیخ علی سهرامی نیکو (هدهد)

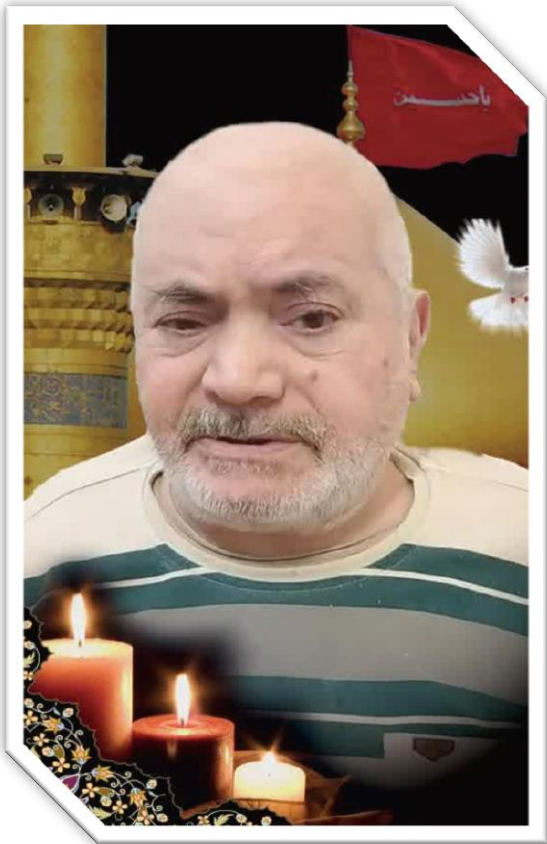
حق نشر آزاد

سایر تالیفات

- کتاب نقطه در بیان معرفت نورانی اهل بیت ع
- کتاب هراز و یک قطره در رفع خشکسالی : این کتاب مجموعه نامه‌ها و هشدارهای بنده به بزرگان در رابطه با مسائل جاری نظام می‌باشد و در این کتاب پنج راهکار برای برطرف نمودن بحران آب را مطرح نموده‌ایم که سه راهکار عادی و دو راهکار غیرعادی مطرح شده است
- کتاب جاده پنهان : بررسی مهم‌ترین راهکار عملیاتی جهت برون رفت نظام از تمامی مشکلات
- ترجمه شیعی بر جزء ۳۰ قرآن : ترجمه‌ای از آیات قرآن با توجه به مبانی صحیح اعتقادی و روایات ، خدا توفیق دهد برای کل قرآن ترجمه بنویسم

سایت tvshia.com

جهت هر گونه نظر و پیشنهاد به شماره ۰۹۳۹۲۳۷۵۲۳۴ پیامک بفرمایید

این نسخه به نیت بان‌ی محترم مرحوم محمود بھرامی نیکو انجام گردیده است

امام رضا (ع) فرمودند: هر کس این صلوات را ۱ بار در قبرستان بخواند به مدت ۱۰ سال عذاب از تمام قبرستان برداشته میشود اگر ۲ بار بخواند به مدت ۲۰ سال و اگر ۳ بار بخواند برای همیشه عذاب برداشته میشود همچنین هر کس این صلوات را بر سر قبر والدین خود بخواند حقوق ایشان را ادا نموده است. "منبع کتاب مفاتیح الخیرات. اما متن صلوات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الصَّلَوَاتُ وَصَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الْبَرَكَاتُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ

الرَّحْمَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوحِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى جَسَدِ مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ وَصَلِّ عَلَى صُورِهِ

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الصُّوْرِ وَصَلِّ عَلَى تَرَبِّهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي التُّرَابِ وَصَلِّ عَلَى

نُورِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَنْوَارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

خدایا درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که صلوات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که برکات است

و درود فرست بر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) مادامی که رحمت است

خدایا درود فرست بر روح محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان ارواح

و درود فرست بر بدن پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان بدنها

و درود فرست بر قبر محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان قبرها

خدایا درود فرست بر صورت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان صورتها

خدایا درود فرست بر تربت پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان تربت ها

خدایا درود فرست بر نور پاک محمد (ص) و خاندان محمد (ص) در میان انوار

به حق رحمتت ای مهربانترین مهربانان

این روایت رجاء و از باب تسامح در ادله سنن ذکر شده البته معارف بالایی دارد